

انجمن ملی اخلاق پزشکی و حقوق پزشکی ایران

خلاصه مقالات سمینار ملاحظات اخلاقی و حقوقی در طب سنتی

برگزارکننده:

معاونت دانشجویی فرهنگی

شورای اخلاق پزشکی

گروه اخلاق پزشکی

گروه پزشکی قانونی

با همکاری:

وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی

دادسرای ویژه جرایم پزشکی

اداره کل پزشکی قانونی استان تهران

دانشگاه علوم پزشکی تهران

دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی

دانشگاه علوم پزشکی مشهد

دانشگاه علوم پزشکی شاهد

زمان: یکشنبه هفدهم بهمن ماه ۱۳۹۵
مکان: سالن همایش‌های بین‌المللی رازی

رابطه صحیح پزشکی و بیمار از دیدگاه طب سنتی ایران

دکتر محسن ناصری^۱، دکتر فرزانه غفاری^۲، راضیه جعفری حاجتی^۱
^۱مرکز تحقیقات کارآزمایی بالینی طب سنتی، دانشگاه شاهد، تهران، ایران.
^۲دانشیار دانشکده طب سنتی، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، تهران، ایران.

طب سنتی ایران با سابقه ده هزار ساله‌ی خود یک مکتب طبی کامل و پویا است که جهان را به عنوان نظام احسن و آفریده خالق علیم و حکیم می‌نگرد و پزشکی را از بابت تسلط و احاطه‌اش به علوم مختلف و درک صحیح از جهان هستی حکیم می‌نامد. رابطه صحیح بین پزشک و بیمار که در حوزه روابط اخلاقی و انسانی جای دارد در مکتب پزشکی ایران از اهمیت بالایی برخوردار است. لازم است حکیم و طبیب در شاخه‌ی حکمت عملی آگاه به علم اخلاق باشد تا بتواند روابط خود را با خداوند متعال و سایر موجودات از جمله انسان تنظیم نماید. رازی، ابن هندو، ابوالحسن طببری، ابن سینا، سید اسماعیل جرجانی، نظامی عروضی سمرقندی و بسیاری دیگر از حکمای ایران و اسلام به رعایت اخلاق پزشکی تأکید کرده‌اند. مرحوم عقیلی خراسانی دومین علم از ده علم مورد نیاز برای حکیم را علم اخلاق می‌داند و ۲۳ ادب از آداب مربوط به اخلاق پزشکی را بر می‌شمرد، از جمله: داشتن رفتار شایسته با بیمار و رعایت شأن و کرامت انسانی او، عدالت در برخورد با بیمار غنی و فقیر، امیدوار نمودن بیمار به درمان، حفظ اسرار بیمار، چشم‌داشت مادی نداشتن از بیمار، پرهیز از منت گذاشتن بر بیمار و رعایت اصول دیگر اخلاقی که در مفصل مقاله به بعضی از موارد فوق در رابطه با برخورد صحیح پزشکی با بیمار در طب سنتی ایران اشاره می‌شود.

واژگان کلیدی: اخلاق، حکیم، طب سنتی ایران